

Стаття 1295. Право виконавця заповіту на відмову від здійснення своїх повноважень

1. Виконавець заповіту, незалежно від того, ким його було призначено, має право відмовитися від здійснення своїх повноважень.

2. Виконавець заповіту зобов'язаний негайно повідомити спадкоємців, а також інших осіб, щодо яких він повинен був вчинити певні дії, про відмову від здійснення своїх повноважень.

3. Виконавець заповіту не може відмовитися від здійснення своїх повноважень у разі необхідності вчинення невідкладних дій, зволікання з якими загрожує завданням збитків спадкоємцям.

4. Виконавець заповіту відповідає перед спадкоємцями за збитки, що були їм завдані у зв'язку з невиконанням вимог, встановлених у частинах другій та третій

цієї статті.

Коментар:

1. За загальним правилом, передбаченим у ч. 1 ст. 1294 ЦК, повноваження виконавця припиняються після повного виконання волі заповідача. Поряд з цим, підставою припинення повноважень виконавця заповіту виступає також його власна відмова від виконання. Причому право на відмову має будь-який виконавець, незалежно від того, хто його призначив - спадкодавець, спадкоємці або нотаріус. Здійснюючи відмову, виконавець не зобов'язаний пояснювати спадкоємцям, нотаріусу та іншим причетним до спадкування особам мотиви своєї відмови.

2. Суб'єктивне право на відмову від виконання своїх обов'язків виконавець заповіту зберігає в будь-який час, в тому числі - до і після відкриття спадщини. Якщо відмова здійснена виконавцем до відкриття спадщини, вона реалізується у формі складання заяви відповідного змісту, яка подається нотаріусові, що посвідчив заповіт.

Якщо відмова заявлена після відкриття спадщини, виконавець негайно повідомляє про це усіх спадкоємців, а також інших заінтересованих осіб, щодо яких він повинен був вчинити певні дії (кредиторів, відказоодержувачів).

3. Єдиним винятком з права виконавця заповіту на відмову від своїх повноважень є випадок термінової необхідності здійснення дій, спрямованих на виконання заповіту (наприклад, щодо управління спадковою масою), якщо недодержання цього обов'язку може мати своїм наслідком завдання спадкоємцям збитків.

4. Невиконання виконавцем заповіту обов'язків щодо негайного повідомлення про відмову від своїй повноважень, а також відмова від здійснення своїх повноважень, коли необхідно було вчинити невідкладні дії щодо виконання заповідальних розпоряджень, тягне за собою обов'язок виконавця відшкодувати збитки, завдані спадкоємцям таким невиконанням.

Незважаючи на те, що ч. 4 цієї статті надає право вимагати відшкодування збитків лише спадкоємцям, не суперечитиме законодавству також пред'явлення зазначених вимог іншими особами (кредиторами, відказоодержувачами), майнові інтереси яких могли постраждати внаслідок невиконання виконавцем заповіту обов'язку щодо негайного повідомлення їх про відмову від своїх повноважень. Цей висновок підтверджується і тим, що правило ч. 2 ст. 1295 ЦК встановлює обов'язок виконавця повідомити про свою відмову не лише спадкоємців, але й "інших осіб, щодо яких він повинен був вчинити певні дії".